

holdet stiller sig i andre Lande, f. Ex. i Belgien, vil man finde, at der slet ingen juridiske Domme findes der i selve Handelsretten, men at dens Domme desuagtet have været underkastede færre Appeller end alle andre Domstoles Domme. Jeg troer derfor virkelig, at man ikke bør være saa ængstelig for at lade Udvalgets Forslag om, at dommene skulle affiges efter Overbeviisning og frit Skjøn, træde i Stedet for den tilvante Skik, som nu af Ministeriet er foreslaaet. Jeg troer heller ikke, man behøver at være ængstelig for at sætte Appellsummen til 300 Rb.; thi det vil vistnok være undtagelsesviis, at Folk ikke skulde være bedre tjente med og tilsidst mere tilfredse med at kunne faae Sager af en ikke større Betydning end 300 Rb. hurtigt afgjorte, istedetfor at lade dem gaae igjennem endnu en Instans, hvor formodentlig 300 Rb. i Omkostninger vilde være mundgaaelige, for i det Høieste at vinde 300 Rb. Hvorledes man end gaaer frem for at befordre Sagen hurtig troer jeg, at den, da den i forrige Session har været saameget under Omtale, meget snart og uden stor Debat vil kunne finde sin Afgjørelse.

Justitsministeren: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttrede, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at det ganske vist ikke er, fordi der er Spørgsmaal om at følge nogen tilvant Skik, at Ministeriet har troet at maatte holde fast paa den Bestemmelse, der er optaget, hvis jeg ikke feiler, i § 43 af Lovudkastet, men at det, som man i Motiverne har tilladt sig at fremhæve, er, fordi man har fundet de Bemærkninger, der fra en Deel af Udvalgets Medlemmer ere bleve anførte, utømmende til at bevise det mindre Hensigtsmæssige i den Fremgangsmaade, som den ærede sidste Taler anbefalede; jeg for mit Vedkommende har i det Mindste fundet dem saa utømmende, at jeg ikke troer, der fra min Side kan spies Noget dertil. Jeg skal ialfald tilbageholde enhver nærmere Udtalelse i denne Retning, indtil dette Punkt, som jeg maa antage, bliver Gjenstand for en speciel Diskussion her i Thinget.

Thune: Jeg skal ikke berøre, hvad den ærede foregaaende Taler har omtalt, men kun nævne et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg med tvende ærede Medlemmer (M. Hage og Blittken) har været i Minoriteten, og som selvfølgelig ikke er blevet optaget i Lovudkastet. Som det mulig vil være de ærede Medlemmer bekendt, var der i den før Slutningen af forrige Session omdeelte Betænkning af Udvalget indeholdt et Forslag, hvorefter vi ønskede en Tilføining til § 15, saalydende: „De i Forordningen af 28de December 1836, § 34 omtalte, under Rettergangsafsjørelse hørende, Strandingsfager, skal det endog staae enhver især af Parterne frit for at indbringe for eller forlange henviist til bemeldte Ret.“ Det lykkedes mig imidlertid ikke dengang i Udvalget at vinde Majoritet for denne Bestemmelse, og sølgelig finder jeg det rimeligt, at Ministeriet ikke har optaget den i Lovudkastet; men trods det Uheld, jeg har havt med denne Tilføining, hvortil, som sagt, kun to Medlemmer af Udvalget sluttede sig, vil jeg dog blive nødsaget til igjen at stille Endringsforslag derom til anden Behandling og forsøge paa, om jeg ikke skulde have bedre Lykke dermed her i Salen. At jeg ikke vandt Majoritet derfor i Udvalget, var ingenlunde, fordi mine ærede Medlemmer ikke anerkjendte Rigtigheden af det, jeg anførte, men fordi de meente, at denne Sag nærmere vilde henhøre under en Revision af den nuværende Strandingsanordning. Det er imidlertid en Sag af en saa indgribende Vigtighed for alle mercantile og maritime Interesser, at jeg ikke troer, vi ved denne Leilighed bør lade den hengaae upaaagtet. Det er nemlig, som tidligere ophlyst, i mangfoldige Tilfælde ikke en rigtig eller billig Afgjørelse, der har fundet Sted ved at bestemme Størrelsen af Bjergelønnen, eller hvorvidt der overhovedet tilkommer Bjergeløn. I mange Tilfælde er Bjergelønnens Maximum, saavidt jeg erindrer $\frac{1}{3}$ af Værdien, altid taget som Norm; men nu vil det dog være indlysende, at naar f. Ex. en Ladning er 3,000 Rb. værd, og Umagen ved at bringe den i Land er accurat den samme, som om Ladningen var 90,000 Rb. værd, vil det samme Arbejde i det ene Tilfælde blive